

Zdravý rozum je nejlepším návodem na bezpečnou půjčku

JOZEF GÁFRIK

Je chvályhodné, že stát se soustavně snaží o to, aby finanční služby byly co nejbezpečnější. V důsledku toho však u některých lidí může vzniknout dojem, že jsou chráněni za všech okolností. A to je chyba, říká Jan Holoch, manažer zákaznické zkušenosti společnosti Home Credit.

Nový zákon o spotřebitelském úvěru má občany chránit před dluhovou pastí. Mohou být lidé klidní?

V první řadě bych rád zdůraznil, že žádný zákon není samospasitelný. Spotřebitelé musí i tak bedlivě a pečlivě studovat podmínky, za kterých úvěr dostanou. Zákon slouží jako kladivo především na ty nejhorší případy, tedy na nesolidní poskytovatele úvěrů a lichváře.

Chcete tedy říct, že zákon sice posiluje dlužníkovu postavení, ale odpovědnosti ho nezabavuje?

Přesně tak. Spotřebitel by měl být vybíravý v tom nejlepším slova smyslu a vybrat si půjčku, jejíž parametry mu vyhovují. Nestačí dívat se jen na výši úroku, to je pouze jedna okolnost.

UVAŽUJETE O PŮJČCE? Nejednejte impulzivně. Foto: Shutterstock

Podle kterých kritérií by si tedy měl vybírat?

Určitě je třeba zaměřit se na roční procentní sazbu mákladů (známou pod zkratkou RPSN), která zahrnuje i související poplatky. Udává míru výhodnosti či nevýhodnosti úvěru. Obecně by si lidé měli dát pozor na neuvážená rozhodnutí. Vztít si půjčku je poměrně závažné rozhodnutí, na které je nutné mít čas. Žadatel by si měl vztít text smlouvy domů a poradit se s někým, kdo tématu rozumí.

Jenže nejasností je v oblasti úvěrů více. Kde se skrývají drobné pastě?

Lidé většinou vědí, že je

dobré nabídky porovnávat, v konečném důsledku však často postupují špatně. Posuzují například jinou výši úvěrů a jiný počet splátek. Velký problém vidím v tom, že spotřebitelé neznají parametry úvěru. Úrokovou sazbu počítají z toho, co zaplatí za půjčené peníze navíc. Uvedu příklad. Když si půjčí například sto tisíc korun na pět let a celkem zaplatí 150 tisíc, domnívají se, že mají padesátiprocentní úrokovou sazbu. Tak to však není. Také by si měli prostudovat podmínky pokut.

A když už se člověk dostane do problémů?

Tady pomůže jediné: řešení

neodsouvat. Solidní společnost nabídne dlužníkovi pomocnou ruku a domluví se s ním na postupu. Je však potřebné ozvat se včas, nejlépe už ve chvíli, kdy se potíže objeví na obzoru. V praxi však lidé často čekají, že vše nějak dopadne. Pak se dostávají do komplikovaných situací, kdy je už cesta z potíží obtížnější.

Co radíte?

Někdy nabývám dojmu, že spotřebitelé vůbec nepočítají s tím, že by se i oni mohli dostat do problémů se splácením. Často je proto ani nenapadne sjednat si pojištění. Radím předem zvážit všechny okolnosti, které mohou nastat. Za klid duše taková příprava stojí.

Existuje pravidlo, kterým se má zájemce řídit, pokud pomýšlí na úvěr?

Když uvážím, jaké problémy pomáháme dlužníkům řešit, doporučuji následující: za žádných okolností nejednat impulzivně. Podle mého názoru je vhodné položit si otázku – kdybych měl na účtu potřebnou částku, koupil bych si danou věc, nebo bych peníze použil raději jinak? Odpověď je důležitý argument k tomu, zda si půjčku vztít, nebo ne.